

DOM

afsagt den 25. januar 2016 af Vestre Landsrets 15. afdeling (dommerne Olav D. Larsen, Hans-Jørgen Nymark Beck og Sine Nascou (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1832-14

Anklagemyndigheden

mod

T

Født november 1995

(advokat Kjeld Christensen, Sønderborg)

Retten i Sønderborg har den 28. august 2014 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. K01-2344/2014).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse, navnlig således at udvisningen gøres betinget.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet V1 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han kender X3 fra Danmark. Han har kendt ham siden 2010/2011. De var venner og sås jævnligt. X3 havde ikke hjulpet tiltalte

til Danmark. Han havde ikke aftalt at skulle mødes med de to afghanere. Han mødte dem tilfældigt. X3 havde i en telefonsamtale blot nævnt, at hvis han mødte en afghansk mand og et barn, skulle han hjælpe dem. Han har i dag svært ved at huske samtalen. Det var først på politistationen, at det gik op for ham, at de to afghanere i bussen var identisk med de personer, som han skulle hjælpe. Han viste dem blot til bussen, og de købte selv deres billet. Han kender ikke en person ved navn X4, og han kan ikke forklare, hvorfor denne har ringet til ham 10 gange fra Norge den 8. juli 2013. Tiltalte har ingen kontakter i Norge.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han ikke siden ferien i Iran har haft kontakt med sin familie i Afghanistan. Han har forgæves forsøgt at kontakte dem. Han er flyttet i egen lejlighed i , hvor han bor alene. Han er i færd med sit femte praktikforløb på et lager, og han har fået tilsagn om fastansættelse. Han går til sprogundervisningen en gang om ugen.

V1 har supplerende forklaret, at de to personer virkede søgende og usikre og holdt sig til den tredje, som virkede fortrolig med busturen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltaltes forklaring om, at han tilfældigt mødte de to afghanere i Tyskland, fremstår konstrueret, og tiltalte har heller ikke for landsretten kunnet forklare, hvordan den ene af de to afghanere nogle timer forinden havde ringet til tiltaltes telefon og et par dage forinden havde været i telefonisk kontakt med et telefonnummer fra Norge, hvorfra der gentagne gange blev ringet til tiltaltes telefon på tidspunktet for rejsen mod Danmark. Landsretten tilsidesætter derfor tiltaltes forklaring og tiltræder, at tiltalte i byretten er fundet skyldig i efter forudgående aftale med tredjemand at være mødtes med de to afghanere med det formål at hjælpe dem til Danmark. Landsretten tiltræder således, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Det tiltrædes endvidere, at straffen er fastsat som sket, og at tiltalte er udvist med indrejseforbud som sket. Straffen fastsættes efter den nugældende bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1.

Landsretten har vedrørende udvisningsspørgsmålet ved proportionalitetsvurderingen på den ene side ladet indgå med betydelig vægt, at der er tale om kriminalitet, som tiltalte begik, før han fyldte 18 år, og på den anden side at tiltalte har en meget ringe tilknytning til Danmark, ingen familie har i Danmark, og at hele hans familie opholder sig i Afghanistan.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Olav D. Larsen

Hans-Jørgen Nymark Beck

Sine Nascou

(kst.)

Uden betaling

Udskriftens rigtighed bekræftes

Vestre Landsret,

Viborg, den 26. januar 2016.

Gitte H. Kristensen

retssekretær

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 28. august 2014

Retten nr. K01-2344/2014

Politiets nr. 3300-84143-00010-13

Anklagemyndigheden

mod

T

Født november 1995

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 30. maj 2014.

T er tiltalt for overtrædelse af

udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1,

ved den 8. juli 2013 forud for kl. 21.00 via grænseovergangen ved Kruså i bus fra Tyskland mod Danmark, samt videre i bus fra Kruså til By 1 forsætlig at have bistået to afghanske statsborgere med ulovligt at indrejse og gennemrejse i Danmark, idet tiltalte efter forudgående aftale med tredjemand mødtes med de to afghanere i Tyskland med det formål at tage dem med til Danmark, hvorefter han hjalp de to afghanere med at planlægge rejsen med bus ved at have forestået kontakten med buschaufførerne og hjulpet til ved busskifte i Kruså.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § , og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Tiltalte har påstået sagen afvist og har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Retten afsagde indledningsvist kendelse om, at der ikke var grundlag for at afvise sagen.

Tiltalte har ved hovedforhøret den 19. maj 2014 forklaret, at det er rigtigt, at han var i Tyskland den 8. juli 2013. Han var i Hamborg for at aflevere nogle penge til en af sine venner, der hedder X1. Forespurgt, om han kender V2 og X2, forklarede tiltalte, at han har mødt dem gennem en ven, der hedder X3. Han stiftede først kendskab med V2 og X2 den 8. juli 2013. Det eneste, han vidste om deres oprindelse, var, at de også kommer fra Afghanistan. Han spurgte ikke, om de var i besiddelse af pas og visum. Han vidste ikke, hvordan de var kommet til Tyskland. X3 ringede til ham og fortalte, at to af hans bekendte var i Flensborg. Han spurgte tiltalte, om han ikke kunne tage dem med. Tiltalte traf dem ved busstoppestedet i Flensborg. Forespurgt, hvorfor han skulle mødes med dem dér, har tiltalte forklaret, at han kun havde togbillet til Flensborg. Han havde ikke kunnet finde ud af at købe en billet fra Hamborg til Aarhus. Tiltalte ville tage bussen fra Flensborg til By 2, hvor han ville tage toget til Aarhus. Forespurgt, om han talte med V2, inden de mødtes i Flensborg, har tiltalte forklaret, at det ikke er tilfældet. De talte først med hinanden, da de var kommet ind i bussen. Foreholdt bilag 10 til forhold 1, en politirapport af 11. juli 2013, har tiltalte forklaret, at telefonnummeret tilhører ham. Foreholdt bilag 11 til forhold 1, en politirapport af 11. juli 2013, side 1, 1.-3. linje fra neden, har tiltalte forklaret, at det nok skal passe. Det kan være, at X3 har oplyst hans nummer til V2. Foreholdt, at opkaldene ikke har haft nogen varighed, har tiltalte forklaret, at han ikke bemærkede, at der blev ringet til hans mobiltelefon. Tiltalte, V2 og X2 steg ind i bussen. Tiltalte kan ikke huske, om det var ham, der købte billetter til V2 og X2. De snakkede sammen under turen, men det var ikke ret meget. Forespurgt, om de talte om, hvordan V2 og X2 var kommet til Tyskland, har tiltalte forklaret, at det ikke var noget, de kom ind på. Tiltalte købte sin egen billet i bussen. Forespurgt, hvorfor de tog bussen til By 1 har tiltalte forklaret, at det var en fejl. Det var som sagt meningen, at han ville til By 2 og tage toget derfra til Aarhus. Han talte ikke med V2 og X2 om, hvor de skulle hen. Tiltalte fortalte, at han skulle til Aarhus. Da han steg ud i By 1, steg V2 og X2 også ud. Det er rigtigt, at V2 og X2 henholdsvis er en voksen mand og en dreng. Tiltalte har på ingen måde hjulpet dem med at rejse ind i Danmark. Han vidste som sagt ikke, om de var i besiddelse af rejsedokumenter. I Flensborg blev tiltalte stoppet af politiet, og han spurgte betjentene, hvordan han kunne købe en togbillet til Aarhus. Da det næste tog først gik to timer senere, valgte han at tage bussen. Han tror, at det var den 8. juli 2013, at han talte med X3. Han talte med ham 2-3 gange.

Tiltalte har vedstået forklaringen og har supplerende forklaret, at han skulle aflevere penge til X1, fordi han var i nød og havde brug for penge. Der var tale om 5 - 6.000 kr. og ca. 200 euro. X1 har ikke forbindelser til Danmark. Han tog til Tyskland samme dag, som han rejste hjem. Han vekslede euro til kroner, jf. bilag 6 a. Han havde givet

X1 alle sine danske penge, hvorfor han vekslede. Han kendte ikke de to afghanere. Da han steg ud af toget i Flensborg, skulle han købe en billet for at komme videre, og det kunne han ikke finde ud af. Først da han steg på bussen, så han de to afghanere. Foreholdt sin forklaring afgivet i retten den 19. maj 2014, dombog side 1, sidste ord og resten af sætningen side 2, forklarede han, at han ikke kan huske hvad han sagde dengang. Da han var på vej fra Danmark til Hamborg, blev han kontaktet af X3, som sagde, at der var to afghanere på vej til Danmark, og hvis han så dem, så skulle han hjælpe dem. Han ved ikke hvad han skulle hjælpe dem med. Hvis han så dem, så skulle han vejlede dem med transporten - hvad ellers. Herefter mødte han dem helt tilfældigt i Flensborg. Det var først efter de blev anholdt, at han fandt ud af, at de to han havde mødt var de personer, som X3, havde talt om. Han kan ikke sige hvem der ringede til ham 11 gange fra nummeret mellem den 8. juli 2013, kl. 20.00 til den 9. juli 2013, kl. 13.00. (bilag 10 a - ubesvarede opkald). Nummeret siger ham ikke noget. Han ved ikke, hvorfor dette telefonnummer også er fundet i V2's telefon. Han ved heller ikke hvorfor V2's telefon har ringet til hans telefon den 8. juli 2013 omkring kl. 12.39. Det siger ham ikke noget. V2 har måske fået nummeret af X3. Hans egen telefon virkede ikke i Tyskland.

V1 har forklaret, at han er buschauffør. Han var på arbejde den 8. juli 2013. Når han tager passagerer op ved grænsen i Kruså, er han særlig opmærksom på, om der er nogen, der ser ud, som om de ikke er vant til at køre i bus. Forespurgt, om han talte med tiltalte den pågældende dag, har vidnet forklaret, at der var en gruppe på tre personer, men han er ikke i dag i stand til at adskille tiltalte fra de to andre. Alle tre steg på bussen. Der var ikke nogen børn iblandt dem. Der var en, der ligesom var gruppens talsmand, og som talte et sprog, vidnet kunne forstå. Han kan ikke i dag huske, om det var tysk eller engelsk. Det var i hvert fald ikke dansk. For vidnet virkede det både, som om gruppen rejste sammen, og som om de ikke gjorde det. Det var en i gruppen, der spurgte vidnet om billetprisen og derpå fortalte det videre til de to andre. De tre mænd gik sammen ind i bussen, men de satte sig forskellige steder. To af dem satte sig sammen, hvorimod den af mændene, der havde spurgt vidnet om prisen, satte sig et andet sted. Da vidnet begyndte at køre fra Kruså, kontaktede han Grænsepolitiet, fordi han fik på fornemmelsen, at der var tale om to illegale, som blev hjulpet til Danmark af den tredje mand. De to virkede nemlig, som om de var "faldet ned fra månen", og deres bagage var ikke som almindelige hverdagspassagerers. Manden, der henvendte sig til vidnet, snakkede ikke med de to andre under turen. Da vidnet ankom til Kruså, stod de tre personer i nærheden af hinanden omkring busskuret. De to mænd købte billet sammen, og den tredje havde enten buskort, eller også købte han en billet til sig selv. Det husker vidnet ikke i dag.

V1 har vedstået forklaringen, og har supplerende forklaret, at rutebilen holdt i ca. 10 minutter i Kruså. De tre personer stod i et buskur. Den ene fungerede som en slags rejseleder. Han kom hen til bussen og

spurgte om billetprisen, hvorefter han gik tilbage og talte med de to andre. Da der skulle betales hjælp denne de to andre, som så ud som om de ikke kendte til noget som helst, med at finde beløbet. I By 1 udpegede han den "aktive" person for politiet.

Der er under sagen dokumenteret en indenretlig forklaring, der er afgivet af V2 den 9. juli 2013, jf. retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 3.

Forklaringen er gengivet således i retsbogen:

"...

V2 har forklaret, at han kommer fra Afghanistan, hvor han dels har haft en lille forretning, dels har arbejdet for staten.

Det er hans opfattelse, at hans liv er i fare i Afghanistan. Han angiver således, at han er blevet tortureret i Afghanistan.

Han er kommet til Danmark ved først at rejse fra Afghanistan til Iran, dernæst fra Iran til Tyrkiet, herefter fra Tyrkiet til Grækenland, dernæst fra Grækenland til Italien og endelig fra Italien til Tyskland. Vidnet er rejst helt alene. Han har selv penge, og har betalt menneskesmuglere ialt ca. 10.000 euro for at komme fra Afghanistan til Danmark.

I Iran betalte han således 2,5 millioner iranske toman for at komme fra Iran til Tyrkiet. I Tyrkiet betalte han 3.000 dollars til menneskesmugler for at komme fra Tyrkiet til Grækenland. Dette beløb blev betalt til et pengevekslingsfirma, der havde kontakt til menneskesmuglerne. Menneskesmuglerne tog kontakt til vidnet telefonisk. Der var tale om flere forskellige menneskesmuglere, der kontaktede ham.

I Grækenland betalte han 4.800 euro for at komme fra Grækenland til Italien.

Han er herefter selv rejst fra Italien til Tyskland, idet han benyttede gps'en i sin telefon. I Italien er han blevet hjulpet af en person til køb af togbillet. Personen var en afghaner.

Vidnet kender ikke T, men han mødte ham på busstationen i en grænseby i Tyskland. Vidnet kunne se, at T var afghaner, og han ville derfor snakke med ham, men T gik væk. I bussen henvendte vidnet sig igen til afghaneren og satte sig ned ved siden af ham. Vidnet spurgte T "Kommer du fra Afghanistan?" Afghaneren satte sig efterfølgende lidt længere op i bussen. Afghaneren har ikke hjulpet vidnet med at blive smuglet til Danmark. Vidnet blev sur på T over, at de blev afleveret til politiet. T ville således ikke fortælle ham, hvad der ville ske.

Den lille dreng, X2, blev vidnet bragt sammen med i Tyrkiet. Det var drengens mor, der afleverede drengen til vidnet. Drengens mor har også betalt til menneskesmuglere for, at drengen kunne komme med vidnet til Tyskland.

En aften ankom vidnet og drengen til Hamborg. Der var i forgårs aftes. Det var koldt. Om morgenen gik de ned på hovedbanegården i Hamborg, for vidnet vidste, at der kunne man ofte komme i kontakt med afghanere. Der er således nogle afghanere, der har en bazar lige overfor banegården.

Vedrørende X3, der har ringet til vidnet på vidnets telefon, var det personen, som vidnet kom til at snakke med i Italien. Det var ham, der købte togbillet for vidnet i Italien. Vidnet gemte X3's telefonnummer på sin mobiltelefon. Vidnet tror ikke, at X3 er menneskesmugler, men han var en, som vidnet spurgte om

hjælp. Vidnet gav X3 90 euro, idet X3 betalte og købte billetten via en maskine. Vidnet var nødt til at få hjælp, idet han ikke forstod sproget. X3 sagde ikke noget om, hvilket land, han kom fra. Han har nok været sammen med X3 i ialt en time.

På forespørgsel har vidnet oplyst, at det er korrekt, at han efterfølgende har ringet til X3, hvilket var fra en kiosk i Tyskland. Vidnet ønskede at sige tak.

Vidnet har ikke fortalt T, at han kendte X3. Det, han har talt med T om, var nærmere "Hvor kommer du fra?" og lignende. Vidnet kan ikke forklare, hvorfor X3 skulle have haft ringet til T's telefon - det kan han ikke komme med nogen forklaring på.

Det kan være, at T og X3 kender hinanden et eller andet sted fra - det kan han ikke komme med nogen forklaring på.
..."

Tiltalte er den 5. februar 2013 ved Retten i Århus for overtrædelse af straffelovens § 174 og 293 a, samt færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt. straffet med fængsel i 30 dage, der blev gjort betinget med en prøvetid indtil den 5. februar 2014, og en bøde på 9.500 kr. Betingelser om fra endelig dom til det fyldte 18 år efter kommunens nærmere bestemmelser at undergive sig foranstaltninger efter lov om social service § 52 og efterkomme kommunens anvisninger om opholdssted, uddannelse/beskæftigelse, fritidsbeskæftigelse og misbrugsbehandling og efter det fyldte 18 år i resten af prøvetiden, at være under tilsyn af Kriminalforsorgen, samt efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse undergive sig behandling mod misbrug af euforiserende stoffer.

Udlændingestyrelsen har den 16. april 2014 udtalt følgende:

"...

Opholdsgrundlag og længde

T indrejste i Danmark d. 2. november 2009, hvor han søgte asyl. Pågældende blev d. 10. juni 2010 meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2, indtil d. 10. juni 2017.

Længden af T's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra d. 10. juni 2010, hvor pågældende blev meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2 og T har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 3 år og 10 måneder, jf. udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5:

Efter udlændingelovens § 24, nr.1, jf. § 22, nr. 5, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år udvises, hvis udlændingen efter § 59, stk. 7, eller straffelovens § 125 a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, kan Udlændingestyrelsen henvise til pågældendes § 26 afhøring af d. 7. februar 2014.

Udlændingestyrelsen kan særligt bemærke, at pågældende til politiet blandt andet har oplyst:

- at han går på produktionsskole og har gjort det i ca. tre år

Det fremgår blandt andet af Kriminalforsorgens undersøgelse af 25. oktober 2012, at pågældende er særlig skrøbelig og sårbar og har brug for fuld støtte i hjemmet, i hverdagen og i forbindelse med skolegang.

Det fremgår blandt andet af Kriminalforsorgens undersøgelse af 6. marts 2014:

- at pågældende vurderes at være psykisk sårbar og have et behov for støtte i sin hverdag
- at pågældende lider af svære migræneanfald, som hans praktiserende læge hjælper ham med at takle
- at pågældende findes egnet til at modtage en betinget dom

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen i forbindelse med styrelsens seneste fact-finding mission til Kabul, Afghanistan i perioden 20. marts-2. april 2004 indhentede oplysninger om, hvorvidt afghanske statsborgere risikerer at blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Afghanistan eller risikerer at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som en afghansk statsborger måtte være blevet dømt for i Danmark.

Styrelsen skal henvise til rapport fra styrelsens seneste fact-finding mission til Kabul, Afghanistan, i perioden 20. marts-2. april 2004, side 55, der vedlægges i kopi.

Styrelsen bemærker, at vi ikke er i besiddelse af nyere information vedrørende strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Afghanistan.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i

strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 30 dages varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

..."

Kriminalforsorgen har den 6. marts 2014 oplyst følgende:

"...

T , herefter "T" , fyldte 18 år den 3. november 2013, hvor han overgik fra tilsyn fra Kommunen til tilsyn af Kriminalforsorgen i Frihed. Efter nogle forgæves indkaldelser møder "T" til 1. tilsynssamtale den 5. december og når at møde til yderligere 2 samtaler, inden han udgår af tilsyn i februar 2014.

"T" oplyser, at han siden november 2013 har lejet et værelse i en villa, hvor han bor sammen med 6 andre og deler køkken og bad. "T" oplyser, at være tilfreds med sine boligforhold og han får ordnet huslige gøremål, såsom madlavning, tøjvask og rengøring.

"T" har i ca. 2 år gået på produktionsskole, hvor han modtager undervisning 5 dage om ugen, hvor 3 af dagene får han undervisning i Dansk, Matematik og samfundsfag og de andre 2 dage er han i metalværksted. "T" oplyser, at når han har afsluttet sit forløb på Produktionsskolen til sommer 2014 har han planer om at opstarte uddannelse på Teknisk Skole, hvor han enten vil læse til Lastbilchauffør eller Elektriker.

"T" modtager løn for at gå på Produktionsskolen og oplyser, at hans økonomi er sparsom, men at han klare sig.

"T" oplyser, at han bruger sin fritid med sine kammerater, hvor de ofte mødes i sociale sammenhænge og til festlige lejligheder. "T" deltager ikke i organiseret fritidsaktivitet.

"T" oplyser, at han ofte lider af alvorlige migræne anfald, men at han får hjælp af sin praktiserende læge til at takle dem. "T" oplyser, at han aktuelt psykisk har det rigtig godt. Han oplyser, at være i godt humør og er glad for sin tilværelse. "T" har dog et enormt savn til sin familie i Afghanistan, som han indtil for nylig ikke havde haft kontakt med siden 2009.

(Vedrørende psykisk helbred, se Personundersøgelse af 25. oktober 2012.)

"T" oplyser, at han i september 2013 fik kontakt til sin familie i Afghanistan igen. Familien og "T" mødtes på ferie i Iran i januar 2014, da det ikke en mulighed for "T" at rejse til Afghanistan eftersom han er politisk flytning. "T" oplyste efterfølgende, at ferien var de bedste 3 uger af hans liv.

"T" oplyser ikke at have noget misbrug af alkohol eller euforiserende stoffer.

"T" vurderes til at være en ung mand, der siden sin ankomst til Danmark i 2009, har været under massivt opsyn og fået meget støtte til, at få en hverdag til at fungere. "T" er nu fyldt 18 år, hvilket bevirker, at de Kommunale foranstaltninger er blevet begrænset. Dette til trods for at "T" stadig vurderes til at være psykisk sårbar og have et behov for støtte i sin hverdag.

T findes egnet til at modtage en betinget dom.

På baggrund af T's udtalte psykiske sårbarhed og udfordringer findes han ikke egnet til at udføre samfundstjeneste. Det er Kriminalforsorgen vurdering, at T har behov for støtte i sin hverdag for at kunne opretholde en stabil hverdag, samt fokusere på sin uddannelse.

Da T har et udtalt behov for støtte og vejledning, indstilles det, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i 1 år.

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han går på produktionshøjskole og har planer om at uddanne sig til svejser. Han har mødt sin familie i Iran, efter han kom til Danmark. Familien har han stadig kontakt med.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har forklaret, at X3 kontaktede ham, da han var undervejs til Hamborg, og sagde, at der var to afghanere på vej til Danmark, som han skulle hjælpe, hvis han mødte dem. Retten finder herefter, at det ikke var tilfældigt, at tiltalte mødte de to afghanere. Dette underbygges af, at der fra V2's telefon har været opkald til nummeret , og at dette nummer har ringet til tiltaltes telefon. Endvidere har der den 8. juli 2013 omkring kl. 12.39 været opkald direkte fra V2's telefon til tiltaltes telefon. Det fremgår endvidere af buschauffør V1 forklaring, at tiltalte i Kruså hjalp de to afghanere med at købe billet, og at han virkede som en slags rejseleder. Retten finder det herefter bevist, at tiltalte har hjulpet de to afghanere, som han mødte et sted i Tyskland, med ulovlig indrejse og gennemrejse i Danmark.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. udlændingelovens § 59, stk. 7, nr. 1.

Retten tager udvisningspåstanden til følge i medfør af udlændingelovens § 24, stk. 1, jf. § 22, nr. 5, da udvisning ikke kan antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1. Retten har herved lagt vægt på den tid, tiltalte har været i landet, og at han ikke har nogen særlig tilknytning til det danske samfund, hvor han ikke har familie, samt han har stor tilknytning til Afghanistan, hvor hans familie bor.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 30 dage.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Kim Grunnet
dommerfuldmægtig

/nlu

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEEN I SØNDERBORG, den 5. september 2014

Janne Stokbæk
kontorfuldmægtig